

Cal Tapadores

Moià

Ubicació

Comarca: Moianès
Lloc/Adreça: Casc urbà - A l'est de la vila - Ctra. de Vic núm. 14-20
Emplaçament: Carretera de Vic

Coordenades:

Latitud: 41.80908
Longitud: 2.09857
UTM Est (X): 425123
UTM Nord (Y): 4628972

Classificació

Número de fitxa: 08138 - 63
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia: Edifici
Estil / època: Contemporani
Segle: XIX
Any: 1890
Autoria de l'element: Sebastià Orriols
Estat de conservació: Bo
Protecció: Inexistent
Número inventari: Si, IPA nº 32, ACCN 16700
Generalitat i altres inventaris:
Accés: Fàcil
Ús actual: Productiu
Titularitat: Privada
Titular: Ref. cad.: 5391108DG2259S0001QH
Autoria de la fitxa: Cristina Casinos
Data de registre de la fitxa: dg., 16/09/2018 - 02:00

Descripció

Edifici-nau industrial de tipologia anglesa d'uns 50 m de llarg per 10 d'ample. És l'únic exemple que resta a la vila. Consta de dues plantes. A la façana es van repetint els mateixos mòduls que presenten a la part superior una obertura petita i una de gran, i a la inferior dues possibles obertures (una d'estreta i un altra més ampla).

Part de l'edifici ha sofert una reconversió en habitatges unifamiliars adossats: la planta superior ha passat a habitatge (l'obertura gran s'ha transformat en balcó) i la planta inferior en establiment comercial, obrint la porta estreta que condueix a l'habitatge. L'estructura d'aquesta construcció és suportada mitjançant uns pilars de ferro colat, típics d'aquestes estructures angleses. La coberta és de teula àrab i els murs de maó i pedra arrebossada.

Observacions:

A l'inventari de Patrimoni Arquitectònic de Catalunya pareix com a Lienzós Mojà i de sobrenom cal Tapadores.

Història

L'any 1890, el paleta i propietari Sebastià Orriols demana un permís d'obra per construir una casa a la carretera. Pel plànol que s'adjunta sabem que es tracta de cal Tapadores.

L'octubre de 1891 demana una pròrroga per acabar les obres i per afegir-hi un cos més. Se li concedeix. AHM, unitat 2347.

Bibliografia

Generalitat de Catalunya (2008); www.cultura.gencat.net/invarquit

Lama , L (2007), font oral.

Serra i Coma, R (1992); Servei del Patrimoni Arquitectònic. Generalitat de Catalunya. Barcelona.
www.artehistoria.jcyl.es

